Heinar Kudevita

Haigused ja ravimid, mis võivad kaasa tuua kuulmislanguse

Apteekides on üsna palju ravimeid, mis võivad mõjuda halvasti kuulmisele. Neid nimetatakse otodoksilisteks ravimiteks.

Tavaliselt on esimeseks ototoksilisuse tunnuseks kohin kõrvades (tinnitus). Aja jooksul võib teil tekkida ka kuulmislangus. See kuulmislangus võib jääda märkamatuks, kuni see mõjutab teie kõne mõistmise võimet.

Tasakaaluhäired võivad tekkida ka ototoksiliste ravimite mõjul. Võite kogeda tasakaalu kaotust ja jalgade ebakindlust. Mõnikord on need probleemid ajutised, kuna inimkeha võib õppida kohanema vähenenud tasakaalukontrolliga.

Ototoksiliste ravimite mõju võib mõjutada teie elukvaliteeti. Kui te ei kuule vestlusi või tunnete pearinglust, võite lõpetada tavapärastes tegevustes osalemise.

Sarnaselt otodoksilistele ravimitele võivad ka mõned haigused põhjustada vaegkuulmist. Selles brošüüris räägime neist mõlematest.

Heinar Kudevita

Tallinn,. 2022

ISBN 978-9916-4-1658-7 (pdf)

Haigused ja ravimid, mis võivad kaasa tuua kuulmislanguse

Haigused, mis võivad kaasa tuua kuulmisprobleemid

Paljud inimesed, kes kannatavad kuulmislanguse all, eeldavad, et nende seisund on lihtsalt east tingitud paratamatus. Vananedes nõustuvad inimesed sellega, et pikemate vahemaade läbimine kõndides tekitab raskusi, et nägemise hägustumise tõttu peavad nad kandma prille, seega on loomulik, et nende kõrvad võivad vanuse tõttu probleeme tekitada. Kuid mõnel juhul ei ole kuulmislangus pelgalt vananemise kõrvalmõju, vaid ka tõsisemast terviseseisundist tingitud tüsistus.

Allpool on avaldatud loend mitmetest levinud haigustest, mis võivad põhjustada kuulmislangust, ning erinevaid põhjuseid ja saadaolevaid ravimeetodeid.

See pole täielik loend. Nende või muude seisundite kohta täpsema teabe saamiseks tuleb pidada nõu oma arsti või kuulmisspetsialistiga.

Kuulmiskaotuse põhjuse väljaselgitamiseks on oluline läbida täielik kuulmisuuring esmalt audioloogi juures, kes määrab kuulmislanguse ulatuse ja suunab vajaduse korral patsiendi edasisteks uuringuteks mõne eriala spetsialisti juurde, et testida seisundit, mis võis põhjustada kuulmisraskusi, sealhulgas:

• **Diabeet.** Diabeediga patsientidel esineb kuulmislangust sagedamini kui normaalse veresuhkru tasemega inimestel. Kõrge veresuhkru tase võib kahjustada väiksemaid veresooni kogu kehas, sealhulgas sisekõrva, takistades heli õiget edastamist.

• **Lapseea infektsioonid**. Leetrid ja mumps võivad lastel, eriti imikutel, põhjustada nii ajutist kui ka püsivat kuulmiskaotust. Leetritega inimesed kannatavad tõenäolisemalt kõrvapõletike ja vedeliku kogunemise all kõrvakanalis. Lapsepõlves põetud mumps võib hilisemas elus põhjustada ühekülgset täielikku kurtust, kui haigust korralikult ei ravita.

• **Seksuaalsel teel levivad haigused**. Suguhaigused, nagu herpes ja süüfilis, võivad tekitada kuulmislanguse sümptomeid. Süüfilise põhjustatud kuulmislangust saab edukalt ravida, kui see tuvastatakse varakult, kuid ravi puudumine võib lõppeda haigusseisundi progresseerumisega täielikuks kurtuseks.

• **Osteoporoos**. Üks 5000-st osteoporoosi põdevast inimesest kogeb tõenäoliselt äkilist kuulmislangust ühes kõrvas, mis on tõenäoliselt tingitud keskkõrva kuulmisluude pehmenemisest.

• **Sclerosis multiplex**. Ligikaudu viiel protsendil SM-ist esineb neuroloogiliste seisundite tõttu kuulmisprobleeme. Aeg-ajalt on kuulmiskaotust kirjeldatud kui haiguse esimesi

sümptomeid. Patsiendil võib SM ägeda episoodi ajal tekkida kuulmislangus, kuid need sümptomid taanduvad sageli pärast episoodi möödumist.

• **Meningiit e. ajukelmepõletik**. Meningiit on tõsine viirus- või bakteriaalne infektsioon on põletikuline protsess, mis kahjustab ajukelmete ja kesknärvisüsteemi funktsiooni. Meningiidiga patsientidel on sageli kuulmisprobleemid, samuti peavalud, kaela jäikus, palavik, segasus ja tundlikkus suurenenud müra ja valguse suhtes.

• **Akustiline neuroom**. Akustiline neuroom on kuulmisnärvi mittevähkkasvaja. Need kasvajad võivad alguses olla väikesed, kuid kasvades suruvad nad ümbritsevatele kõrva närvidele ja struktuuridele, blokeerides heli edastamise. Isegi kui neuroomi saab operatsiooni käigus edukalt eemaldada, võib patsient siiski kogeda kahjustatud kõrva kuulmislangust.

• **Kolesteatoom**. Kolesteatoom on naha tsüst, mis tekib keskkõrvas. See võib olla kaasasündinud või arenenud krooniliste kõrvapõletike tagajärjel. Kui patsiendil on korduvad kõrvapõletikud, võib negatiivne rõhk keskkõrvas tõmmata kuulmekile sisekõrva poole, moodustades nahaga vooderdatud tsüsti. Kui tsüst kasvab, nakatub see tõenäoliselt, kahjustades kuulmist ja põhjustades pearinglust.

• **Otoskleroos**. Otoskleroos on pärilik haigus, mis põhjustab keskkõrva sees olevate luude liigset kasvu. Patsiendid kogevad sageli tinnitust, pearinglust ja kuulmislangust ning kõrvade struktuurid kaotavad üha enam funktsiooni. Naistel on otoskleroos palju tõenäolisem kui meestel ja haigusseisundist põhjustatud kuulmislangus ilmneb enne keskiga, tavaliselt 11–30-aastaselt. Keskkõrva lubjastumise ehk tümpanoskleroosi puhul moodustub tihe sidekude keskkõrvas, mis vähendab kuulmekile liikuvust ja seega heli edasikandumist kuulmisluude kaudu sisekõrva.

Kuulmiskaotuse põhjus ja ravi võivad sõltuda sellest, milline kehaosa on kahjustatud. Näiteks kõrvakanali, trummikile või keskkõrvaga seotud probleeme nimetatakse juhtivaks ehk konduktiivseks kuulmislanguseks. Kui probleem on sisekõrvas, nimetatakse seda seisundit sensorineuraalseks kuulmiskaotuseks või närviga seotud kuulmiskaotuseks. Lõpuks, kui probleem on nii välis- kui ka sisekõrva või kuulmisnärviga, nimetatakse seda segakuulmiskaotuseks.

Millised haigusseisundid võivad igat tüüpi kuulmiskaotust põhjustada?

Juhtiv ehk konduktiivne kuulmislangus.

Konduktiivne kuulmislangus tekib, kui kahjustatud on välis- või keskkõrv ja takistatud on heli levimine sisekõrva. Eelkõige põhjustab see madalasageduslike helide kuuldavuse langust. Väliskõrvas võib heli levimise takistuse põhjuseks olla kas vaigummistus või infektsioon, keskkõrvas krooniline põletik või limakõrv. Konduktiivne kuulmislangus võib kergel või mõõdukal kujul mööduda või süveneda.

http://kuulmisabi.vaegkuuljad.eu/index.php?title=Kuulmislangus#Konduktiivne_kuulmislangus

Juhtiva kuulmislanguse põhjuseid on mitu ja need on järgmised:

- Väliskõrva, kuulmekäigu või keskkõrva struktuuride väärareng
- Külmetushaigustest tekkinud vedelik keskkõrvas
- Kõrvapõletik
- Allergia
- Eustachi tõrve halb funktsioon
- Perforeeritud kuulmekile
- Healoomulised kasvajad
- Kokkupressitud kõrvavaik
- Kõrvakanali infektsioon
- Võõrkeha kõrvas
- Otoskleroos

Kui kuulmislangus on ägeda infektsiooni tagajärg, saab seda tavaliselt ravida antibiootikumide või seenevastaste ravimitega. Kuid kroonilised kõrvapõletikud, krooniline vedeliku eraldumine ja kasvajad nõuavad tavaliselt operatsiooni. Näiteks infektsioosset keskkõrvavedelikku ravitakse tavaliselt antibiootikumidega, kuid kroonilise mitteinfektsioosse keskkõrvavedeliku korral on vaja kirurgilist sekkumist, et sisestada kuulmekile rõhku tasakaalustavad torud. Operatsioon võib osutuda vajalikuks ka siis, kui teie juhtiva kuulmislanguse põhjus on peatrauma, otoskleroos, väärareng, kaasasündinud kuulmekäigu puudumine või kuulmekäiku avanemine sünnihetkel või keskkõrva struktuuride düsfunktsioon.

Sensorineuraalne kuulmislangus

Tekib kui kahjustatud on sisekõrv ja takistatud on heli edastamine ajju. Eelkõige põhjustab see kõrgsageduslike helide kuuldavuse langust. Heli ajju edastamise takistuseks võib olla karvarakkude puudumine või nende kahjustus, mida võivad põhjustada liigne müra, ototoksiliste ravimite tarvitamine või isegi mumpsi ja meningiidi põdemine. Sensorineuraalne kuulmislangus on tavaliselt pöördumatu, esinedes kergel, mõõdukal, raskel või sügaval kujul.

http://kuulmisabi.vaegkuuljad.eu/index.php?title=Kuulmislangus#Sensorineuraalne_kuulmislangus

Seda tüüpi kuulmiskaotuse levinumad põhjused on:

- Valju müraga kokkupuude
- Peatrauma
- Viirus või haigus
- Autoimmuunne sisekõrvahaigus
- Kuulmislangus, mis esineb perekonnas
- Vananemine
- Sisekõrva väärareng
- Meniere’i haigus

- Otoskleroos
- Kasvajad

Valju müra, viiruste või haiguste (nt autoimmuunne sisekõrvahaigus) põhjustatud kuulmislangust ravitakse meditsiiniliselt kortikosteroidide ja mõnikord ka ravimteraapiaga. Meniere'i haiguse sümptomeid leevendatakse lisaks diureetikumidele ja madala naatriumisisaldusega dieedile ka kortikosteroididega. Kui vertiigo (Meniere'i haiguse tavaline sümptom) ei ole meditsiiniliselt kontrolli all, võivad osutuda vajalikuks kirurgilised protseduurid.

Muud põhjused, mis võivad vajada operatsiooni, on peatrauma, ajuturse ja kasvajad. Kui kuulmislangus on kesknärvisüsteemi haiguse tagajärg, ravitakse konkreetset haigust. Lõpuks, kõige levinumat kuulmiskaotust, pöördumatut sensorineuraalset kuulmiskaotust, hallatakse kuuldeaparaatide abil. Kui kuuldeaparaadid osutuvad ebapiisavaks, saab patsienti kirurgiliselt ravida kohleaarimplantaatidega.

5 kõrvahaigust, mis võivad teie kuulmist mõjutada

Kuigi kõik kõrvahaigused ei põhjusta kuulmislangust, võivad teatud tüüpi kõrvahaigused ja -infektsioonid – eriti kui neid ei ravita. Kuulmislangust võivad põhjustada mitmed erinevad tegurid, sealhulgas müra, vigastused, vananemine, pärilikkus ja mõned infektsioonid.

Sensorineuraalne kuulmislangus on kõige levinum kuulmiskaotuse tüüp ja see tekib siis, kui miski mõjutab teie kuulmisnärvi. Teist tüüpi kuulmislangus on juhtiv kuulmislangus, mida võivad põhjustada teatud tüüpi kõrvahaigused ja -infektsioonid.

*Meniere'i haigus

*Meniere`i haigus saab alguse sisekõrvas oleva vedeliku rõhu suurenemisest ehk nn. endolümfaatilisest hüdropsist.

*Meniere'i haiguse sümptomiteks on raskekujuline pearinglus ja tinnitus. Hilisemas staadiumis isandub ka kuulmislangus.

Väliskõrvapõletik

Väliskõrvapõletik ehk väline kõrvapõletik ehk "ujuja kõrv" hõlmab väliskõrva ja kuulmekäiku. Välise kõrvapõletiku korral valutab kõrv puudutamisel Ägedat difuusset väliskuulmekäigu põletikku soodustavad ujumine basseinis, pea pesemisel kõrva sattunud vesi (kloori-, šampooniärritus jt), kuulmekäigu naha traumeerimine kõrva puhastamisel, pikaajaline kivistunud vaigukorgi surve kuulmekäigule. Kui see süveneb, võib see põhjustada infektsiooni, mis võib põhjustada kuulmislangust. Kõrvakanalis tekib punetus, samuti lõhnatu, selge eritis ja sügelus. Võib tekkida palavik ja lümfisõlmede põletik.

Keskkõrvapõletik

Keskkõrvapõletiku korral on kõrv nakatunud või vedelikuga ummistunud trummikile taga, keskkõrvaruumis ehk Eustachi tõrves, mis on tavaliselt täidetud õhuga. See on kõige

levinum infektsioon. Alla 6 kuu vanustel imikute puhul nõuab mõnikord kirurgilist protseduuri

Mastoidiit

Mastoidiit on kõrvataguse luu bakteriaalne infektsioon, mida nimetatakse mastoidprotsessiks. Seda tüüpi kõrvahaigused tekivad tavaliselt siis, kui kõrvapõletikku ei ravita piisavalt või seda ravitakse valesti ja see levib ümbritsevasse luusse. Korraliku ravi puudumine võib põhjustada veremürgitust, kurtust, ajukahjustust, meningiiti või surma.

Otosklroos ja tümpanoskleroos

Kõrva nn. lubjastumise esimeseks sümptomiks on tavaliselt alanenud kuulmislangus. Aja jooksul kaasneb sellega tinnitus. Esimene on sisekõrva lubjastumine ehk otoskleroos ja teine on keskkõrva lupjumine ehk tümpanoskleroos. Otoskleroosi esineb sagedamini naistel. Patsiendi kaebused võivad süveneda sünnitusjärgsel perioodil. Enamasti saab see alguse jaluse esiosast ja aja jooksul kasvab, kuulmislangus süveneb. Seda saab ravida operatsiooniga, asendades lubjastunud kuulmisluu proteesiga. Tulemus ei mõjuta patsiendi elukvaliteeti. Väidetavalt võib seda põhjustada viiruslik keskkõrvapõletik.

Otoskleroosi põhjuste uuringutes on esikohal geneetilised tegurid ning selle haiguse põhjustamises võib süüdistada ka viirushaigusi ja rasedust. Kõrvade lubjastumine on progresseeruv haigus. Kui seda ei ravita, suureneb see järk-järgult. Seetõttu tuleb neid patsiente ravida seda haigust unustamata, et kaitsta nende olemasolevat kuulmist. Kõige tõhusam ja parimate tulemustega ravi on stapedektoomia, mille puhul võib kasutada ka kuulmist parandavaid seadmeid või haiguse progresseerumist takistavaid ravimeid.

Ototoksilised ravimid ja kuulmislangus

Mis on ototoksilisus?

Teatud ravimid võivad kahjustada kõrva, põhjustades kuulmislangust, tinnitust või tasakaaluhäireid. Neid ravimeid peetakse ototoksilisteks. Kui ravim on ototoksiline, avaldab see mürgist mõju kõrvale või selle närvivarustusele. Olenevalt ravimist ja annusest võib ototoksiliste ravimite toime olla ajutine või püsiv.

Tänapäeval on turul üle 200 teadaoleva ototoksilise ravimi (retsepti- ja käsimüügiravimid). Nende hulka kuuluvad ravimid, mida kasutatakse tõsiste infektsioonide, vähi ja südamehaiguste raviks.

Nendest ravimitest põhjustatud kuulmis- ja tasakaaluprobleemid võivad mõnikord ravi katkestamisel muutuda. Mõnikord on kahjustused aga püsivad. Tavaliselt on kuulmisrisk ainult siis, kui kasutate väga suuri annuseid või väga tugevaid ravimeid, näiteks vähi raviks.

Kui tehakse otsus ravida tõsist haigust või haigusseisundit ototoksilise ravimiga, kaalub teie raviarst ravimite mõju teie kuulmis- ja tasakaalusüsteemidele. Arst arutab teiega, kuidas need kõrvaltoimed teie elukvaliteeti mõjutavad.

On rohkem kui 450 retsepti- ja käsimüügiravimit, mis võivad vallandada tinnituse, süvendada olemasolevat tinnitust või põhjustada uue tinnituse heli. Tegelikult on enamikus ravimiklassides tinnitust põhjustavate ravimite hulka pisendatud. Näiteks antibiootikumid, valuvaigistid, ärevus- ja depressioonivastased ravimid, malaariavastased ravimid, vähivastased ravimid ja vererõhku reguleerivad ravimid – kui nimetada vaid mõnda – võivad kõik vallandada tinnituse. Enamikul juhtudel on seda tüüpi tinnitus äge, lühiajaline kõrvaltoime; kui patsient lõpetab ravimi võtmise, siis tinnituse sümptomid tavaliselt taanduvad.

Ototoksiliste ravimite täieliku loetelu tundmine pole vajalik, kuid teadmine, millised neist põhjustavad püsivamaid tinnituse sümptomeid, võib säästa paljudest pettumustest.

Kuigi arsti väljakirjutatud ravimid võivad tõhusalt ravida konkreetset tervislikku seisundit, võivad need kahjustada ka sisekõrva hapraid karvrakke, mõjutades inimese kuulmis- ja tasakaaluvõimet.

Tinnitus ei teki muidugi kõigil, kes neid ravimeid tarvitavad. Isegi kui ravimi kirjelduses on tinnitus loetletud kõrvaltoimena, ei tähenda see, et selle võtmisel tekiks konkreetsel inimesel tingimata tinnitus. Siiski on oluline teada saada mis tahes kasutatava ravimi kõrvaltoimeid. Nii saate nende ilmnemisel vastavalt reageerida. Tinnituse või hüperakuusia taseme hindamiseks osalege tinnituse ja hüperakuusia mõju uuringutel.

Millised ravimid on ototoksilised?

Väga palju ravimeid põhjustavad kuulmis- ja tasakaaluprobleeme. Oluline on arutada oma arstiga võimalikke kuulmis- või tasakaalukahjustusi mis tahes kasutatavate ravimitega. Mõnikord on valikuvõimalusi vähe. Ravi konkreetse ravimiga võib anda parima lootuse eluohtlikust haigusest ravimiseks või eluohtliku infektsiooni peatamiseks. Ototoksilised ravimid, mis teadaolevalt põhjustavad püsivaid kahjustusi, hõlmavad teatud aminoglükosiidide antibiootikume, nagu gentamütsiin (perekonna ajalugu võib suurendada tundlikkust) ja vähi keemiaravi ravimid, nagu tsisplatiin ja karboplatiin. Teadaolevalt ajutisi kahjustusi põhjustavate ravimite hulka kuuluvad salitsülaadi valuvaigistid (aspiriin, kasutatakse valu leevendamiseks ja südamehaiguste raviks), kiniin (malaaria raviks) ja lingudiureetikumid (teatud südame- ja neeruhaiguste raviks). Mõnel juhul suurendab teatud ravimite võtmise ajal kokkupuude valju müraga nende kahjulikku mõju.

Milliseid tagajärgi võib märgata ototoksilistel ravimitel?

Tavaliselt on esimeseks ototoksilisuse tunnuseks kohin kõrvades (tinnitus). Aja jooksul võib teil tekkida ka kuulmislangus. See kuulmislangus võib jääda märkamatuks, kuni see mõjutab teie kõne mõistmise võimet.

Tasakaaluhäired võivad tekkida ka ototoksiliste ravimite mõjul. Võite kogeda tasakaalu kaotust ja ebakindluse tunnet sesites või liikudes. Mõnikord on need probleemid ajutised, kuna inimkeha võib õppida kohanema vähenenud tasakaalukontrolliga.

Ototoksiliste ravimite mõju võib mõjutada teie elukvaliteeti. Kui te ei kuule vestlusi või tunnete pearinglust, võib tulemuseks olla tavapärastes tegevustes osalemise lõpetamine.

Mis toimub kõrva sees ja põhjustab neid tagajärgi?

Ototoksilised ravimid kahjustavad kuulmise ja tasakaalu säilitamiseks kasutatavaid sensoorseid rakke. Need sensoorsed rakud asuvad sisekõrvas.

Mida peaksin tegema enne ototoksiliste ravimitega ravi alustamist?

Enne ravi ja ravi ajal peaksite jälgima oma kuulmis- ja tasakaalusüsteeme. Enne ravi alustamist peab audioloog registreerima teie kuulmise ja tasakaalu algtaseme. Lähteülesanne peaks sisaldama audioloogilist kuulmistesti, mis kasutab võimalusel kõrgetasemelist testimist, sõnatuvastust ja muid teste. See teave võib aidata teil ja teie arstil teha olulisi otsuseid ravimiravi lõpetamiseks või muutmiseks enne, kui teie kuulmine on kahjustatud. Juhtudel, kui ravimeid ei saa peatada ega muuta, saavad patsient ja audioloog võtta meetmeid, et hallata sellest tuleneva kuulmislanguse tagajärgi. Ravi ajal peaksite jälgimisprotsessi osana läbima perioodilisi kuulmisuuringuid. See aitab teil teatada kuulmismuutustest, kohinast kõrvades või tasakaaluprobleemidest, mida võite märgata.

Mida teha, kui arvate, et teie ravimid põhjustavad kuulmislangust

Peaksite rääkima oma arstiga, kui arvate, et teie kasutatav ravim on:

- kuulmislanguse põhjustaja
- tasakaaluprobleemide tekitaja
- tinnituse tekitaja
- olemasoleva kuulmislanguse süvendaja.

Ärge vähendage annust ega lõpetage ravimi võtmist ilma arstiga nõu pidamata. Teie arst võib teile välja kirjutada teistsuguse ravimi, mis ei mõjuta teie kuulmist samal viisil. Kui see ei ole võimalik, peaksite küsima nõu oma arstilt ja otsustama, kas ravimi võtmisest saadav kasu kaalub üles võimaluse kuulmist jäädavalt kahjustada. Aspiriini mõju kuulmislangusele

Kui aspiriini võetakse normaalses koguses, ei põhjusta see tõenäoliselt kõrvaltoimeid. Kui seda võetakse suurtes annustes, võib aspiriin mõnikord põhjustada ajutist tinnitust, peapööritust ja iiveldust.

On vähe tõendeid selle kohta, et aspiriin põhjustab püsivat kuulmiskaotust.

Mittesteroidsed põletikuvastased ravimid

Ibuprofeeni ja naprokseeni on seostatud kuulmisprobleemidega, kuna need võivad vähendada verevoolu sisekõrva kuulmisorganisse, mis võib selle funktsiooni kahjustada.

Antibiootikumide mõju kuulmislangusele

Antibiootikumide rühma, mis põhjustab kõige tõenäolisemalt kuulmislangust, nimetatakse aminoglükosiididideks. Need on:

- gentamütsiin
- streptomütsiin
- neomütsiin.

Neid antibiootikume kasutatakse sageli tõsiste või eluohtlike bakteriaalsete infektsioonide, näiteks tuberkuloosi (TB) raviks.

Kui teile on välja kirjutatud aminoglükosiide, peaks raviarst teid teavitama püsiva kuulmiskahjustuse ohust. Ravimi toimet jälgitakse tavaliselt regulaarsete vereanalüüsidega, et näha, kui palju ravimit teie vereringes on.

Patsientidel, kes võtavad aminoglükosiide, mis on maailmas kõige sagedamini kasutatavad antibiootikumid, on 20–60% risk jäädavalt kaotada kuulmine. Kuni hiljutise ajani kirjutasid arstid regulaarselt välja aminoglükosiide, näiteks neomütsiini, sisaldavaid kõrvatilku, et ravida pseudomonaasi, mis on kõrvapõletikku põhjustavad bakterid. Vähi raviks kasutatavate ravimite mõju kuulmislangusele

Vähi raviks kasutatavaid ravimeid nimetatakse tsütotoksilisteks ravimiteks. Tsütotoksilised ravimid hävitavad rakke või takistavad nende taaskasvamist. Tavaliselt toimub see keemiaravi kaudu. Need ravimid ründavad nii terveid rakke kui ka vähkkasvajaid, mistõttu võivad need põhjustada mitmeid kõrvaltoimeid.

Tsütotoksiliste ravimite tüübid, mis võivad põhjustada kuulmislangust, on järgmised:

- karboplatiin, mida kasutatakse peamiselt munasarja- ja kopsuvähi raviks
- tsisplatiin, mida kasutatakse peamiselt munasarja-, munandi-, kopsu- või põievähi raviks
- oksaliplatiin, mida kasutatakse peamiselt soolevähi raviks.

Tsütotoksilisi ravimeid kasutatakse sageli koos teiste ravimitega, mis võivad mõjutada kuulmislanguse suurust.

Kui teile määratakse tsütotoksilisi ravimeid, jälgitakse nende toimet hoolikalt. Te peate oma arstile viivitamatult rääkima, kui te võtate neid ja teil:

- tekib tinnitus
- esineb tasakaaluprobleeme
- on kuulmisraskusi.

Ükskõik milline neist võib olla esimene märk ototoksilistest ravimitest põhjustatud kuulmislangusest. Dr Campbell (USA) märkis, et keemiaravi ravimite juhtum on juhtum, kus ototoksilisest ravimist saadav kasu kaalub üles kuulmiskaotuse riski. „Sellegipoolest tuleks patsiente teavitada mis tahes välja kirjutatud ravimite võimalikest kõrvaltoimetest," ütles ta.

Diureetikumide mõju kuulmislangusele

Diureetikumid on ravimid, mis suurendavad teie toodetava uriini hulka. Neid kasutatakse ka kõrge vererõhu ja vedeliku kogunemise korral kudedes, nagu südame- ja neerupuudulikkus ning mõned maksahaigused. Teadaolevalt põhjustavad kuulmislangust ainult teatud tüüpi diureetikumid ja need on tavaliselt ototoksilised ainult siis, kui neid manustatakse suurtes annustes eluohtlikes olukordades. Diureetikumide, nagu furosemiid (Lasix) ja bumetaniid, põhjustatud kahjustused on põhjustatud muutustest sisekõrva vedelike ja soolade tasakaalus, mis võib põhjustada kudede turset ja probleeme närvisignaalide edastamisega.

Kuigi diureetikumidest põhjustatud kuulmislangus on tavaliselt ajutine, on toime tõenäolisemalt püsiv, kui ravimit kasutatakse koos teiste ototoksiliste ravimitega.

Kui teil on juba kuulmislangus ja tasakaaluhäired, peaksite veenduma, et arst on sellest teadlik. See tähendab, et saate ravi diureetikumidega, millel ei ole ototoksilisi kõrvaltoimeid.

Malaariaravimite mõju kuulmislangusele

Mõned malaariaravimite levinud kõrvaltoimed on järgmised:
• tinnitus
• peavalud
• iiveldus
• pearinglus
• unehäired
• ärevus
• depressioon.

Harvadel juhtudel võivad malaariaravimid, mida nimetatakse klorokiiniks ja kiniiniks, põhjustada kuulmislangust, kuigi selle kohta pole veel piisavalt tõendeid. Malaariaravimite kõrvaltoimete risk võib olla suurem, kui teil on alles tekkinud malaaria ja teile antakse haiguse raviks suuri annuseid. Peaksite oma arstiga rääkima, kui kavatsete reisida piirkonda, kus malaaria on levinud, ja olete mures malaariaravimite võimalike kõrvaltoimete pärast.

Muud levinud ravimid, mis võivad põhjustada ototoksilisust:

• Teatud krambivastased ained
• Tritsüklilised antidepressandid
• Ärevusvastased ravimid
• Vererõhku reguleerivad ravimid
• Allergiaravimid

Mida teha, kui kahtlustate, et uus ravim põhjustab tinnitust

Kui olete teadlik, millised ravimid võivad teie kõrvu ototoksilisuse tõttu kahjustada, saate ennast kaitsta. Kuna ravim koguneb teie kehasse, suureneb ototoksilisuse risk. Kui teil tekib pärast uue ravimi võtmise alustamist tinnitus, võtke ühendust oma arstiga. Te ei tohiks

lõpetada ühegi ravimi võtmist ilma eelnevalt oma tervishoiuteenuse osutajaga nõu pidamata. Ravimi kasutamise katkestamise riskid võivad oluliselt ületada võimalikku kasu.

Lisaks, kui teil juba on tinnitus, andke sellest oma arstile teada, enne kui ta uue ravimi välja kirjutab, kuna ototoksilistele ravimitele võivad olla tõhusad alternatiivid. Kui olete mures tinnituse kui ravimite kõrvalmõju pärast, pidage uuesti nõu oma raviarsti või apteekriga. Pidage meeles, et see, et teie arst määrab ühe neist ravimitest, ei tähenda tingimata, et te kaotate kuulmismeele või teil tekib tinnitus. Kogemused ototoksiliste ravimitega on inimestel erinevad.